

KOMÜNİST

Komünist olmak cesaret gerektirir. Yerine göre soğukkanlı, yerine göre gözü kara olmayı gerektirir. Bir yay gibi esnek ve bir ok gibi hızlı olmayı gerektirir. Bir bıçak gibi keskin ve su verilmiş çelik gibi eğilip bükülmeyen karakter gerektirir. Komünist pısrık değildir. Ama yine aynı komünist suda balık misali yaşayan bir kişiliktir. Bencil değildir, alçak gönüllüdür. Kariyerist değildir. Güncel terimi ile ifade ederse "egosu" güçlü değildir. Ama ortaklaşma iradesi, paylaşımcılığı, dayanışma anlayışı ve alçak gönüllülüğü ile en ön saflarda görevini yerine getirir. En önde savaşmak onun görevidir.

Bir komünist özeleştiriyeye de açıktır, yapıcı eleştiri de uygular. Tek kıstası sınıf mücadelesinin ve üstlendiği görevin başarısıdır. Örgütün arı yapısının korunmasıdır. Gözü açıktır. Cep ajitatorlerine, kendi gündemleri, planları, hesapları olanlara fırsat tanımaz. Bu konuda acımasızdır. Örgütünü gözü gibi korur.

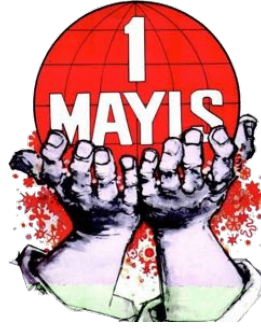
Komünistin başarılı bir savaş kadrosu olması sınıf içinde kurduğu ve istikrarla sürdürdüğü ilişkilerde kendini gösterir. Etrafında kendisine güvenebilen ve birlikte yol yürüye-bilen sınıf ilişkileri kuramayan bir komünistin bilgisi de boş gevezelikten başka bir anlam içermez. O tür unsurlar partiye zarar verir. Partizan marşının bir dizesinde ifade edildiği gibi kendi faaliyet alanında "**Lenin'in işaretiyle ayaklandı Partizan**" misalidir komünist kadro. Yoldaşlarına karşı bilgi saklamaz, paylaşımcıdır. Kendisinden daha yetkin yoldaşlar yetiştirmek için uğraş verir. Bundan gocunmaz. Onur duyar. İyi bir komünist olmak için yeterlilik duygusuna kapılmaması gerektiğini ve kendini her gün, her saat yeniden üretmesi gerektiğinin bilincindedir. Komünistin özel yaşamı olamaz. Nazım Hikmet yoldaşın dizelere döktüğü gibi;

"İster devlet başında olun, ister zindanda, ister sıra neferi, ister parti katibi. Lenin gibilmeli, her zaman, her mekanda işinize, evinize, bütün ömrümüze, kendi işi, öz evi, kendi ömrümüş gibi ..."

Leninci partilerde komünistlik bir yaşam biçimidir. Zorla olmaz. Ama her komünistim diyen de komünist olamaz. Çünkü komünist olmak yaşamını parti tüzüğü doğrultusunda kısıtlamayı zorunlu kılar. Onun için komünist parti üyesi olmayan, komünist olamaz denir. Bu nitelemenin ayrıntısı bu gerçekte gizlidir. Ve bir komünist için en büyük özgürlük ve özgünlük de budur.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 5 Nisan 2018 Tarihli 1 Mayıs Çağrısı

İŞÇİNİN, EMEKÇİNİN GÜCÜNÜ PATRONLARA GÖSTERELİM! SARAY'DA OTURAN HARAMİLERE YETER ARTIK DİYELİM! YAŞASIN 1 MAYIS!

İşçiler, Emekçiler, İşsizler, Emekliler, Köylüler; Kadınlar, Gençler, Aydınlar, Yurtsever Devrimci Askerler; Türk, Kürt, Arap, Laz, Çerkes, Gürcü, Bulgaristanlı, Ermeni, Arnavut, Boşnak Yurttaşlar; Alevi, Sünni, Rum, Ermeni Ortodoks ve Katolik, Süryani Nasturi, Musevi, Caferi Yurttaşlar; Emekten, Barıştan, Özgürlükten, Demokrasiden Yana Tüm Yurttaşlarımız!

Ülkemiz 2018 yılının 1 Mayıs'ını ekonomik ve politik anlamda olağanüstü koşullarda karşılıyor. İktidarın ilan ettiği OHAL bunun itirafıdır. Toplumun her alanında bir çöküş söz konusu. Bu çöküş MHP-AKP-SARAY Rejimini daha da saldırganlaştırıyor. Ülke içinde faşist baskı, terör ve yasaklar artarken, ülke dışında saldırgan, işgalci, savaşçı ve sömürgeci politikalar yaşama geçiriliyor. İşçi, emekçi ve yoksullar demagoji ve baskı ile hizaya getirilmeye çalışılıyor. Suskun kalmaları ve Rejim'in uğursuz icraatlarına tepkisiz kalmaları hedefleniyor. Türkiye Kürdistan'ında 2015 yılından beri estirdikleri, terör, imha ve zorunlu göç uygulamaları yoluyla bölgenin demografisini değiştirme amaçları da tepkisizliği örgütleme için başvurdukları yöntemlerdir.

İşsizliğin arttığı, kamu bütçelerinin iflas ettiği, iç ve dış borçlanmanın aşırı yükseldiği, cari açığın kontrol dışına çıktığı, döviz kurlarının alıp başını yürüdüğü ve TL'nin her gün daha fazla değer kaybettiği koşullarda, bu ekonomik göstergelerin sonuçları, hayat pahalılığı, zamlar, sosyal hakların kısıtlanması, maaş zamlarının reddedilmesi gibi somut etkilerle işçi, emekçi ve yoksullarımızı vuruyor.

Yurt dışından, Katar ve benzeri ülkelerden borç alınarak, kendilerinin gasb ettikleri komisyonlarından bir kısmını ülkeye sokmak zorunda kalarak, kalan az sayıda KİT'lerin satışı ile, devlet olarak yapılan kanun dışı ticaretler ile ekonomi çarkını aksatmamaya ve olumsuz sonuçlarının halka yansımalarını engellemeye çalıştılar. Neki, sanayileşme ve üretimde karşılığı olmayan hiç bir kaynak istikrarlı bir ekonomik yapı sağlamaz. Ekonomik kriz de politik krizlerin habercisidir.

MHP-AKP-SARAY Rejimi bu gidişatı durduramayacak. Her gün ömrünü biraz daha uzatmaya çalışsa da, bir yere gelindiğinde duvara dayanacaklar. Afrin işgali ile içeride belirli bir rahatlama sağlamaya çalışıyorlar. Ancak umduklarını bulamayacaklar. Bu yetmeyince yeni sürprizlerle karşımıza çıkarak uzatmalara uzatma katmaya çalışacaklar.

Ancak, tüm bu çabaları onları kurtarmayacak. Yaklaşık iki yıldır OHAL altında ülkeyi idare etmeye çalışmaları zaaflarının, güçsüzlüklerinin, kırılabilirliklerinin işaretidir. Fakat onlar kendi kararlarıyla iktidarı terketmeyecekler. Bugün hala bu ülkeyi yönetmekte direniyorlar. İşçi sınıfı ve emekçi halklar ise henüz bu rejime son verecek hamleyi gerçekleştirmedi. Ekonomik ve politik krizin daha derinleşmesi, önümüzdeki dönemde sınıf savaşımının keskinleşeceği ve yükseleceği süreçlerin habercisidir. İşçi sınıfı ve yoksul emekçilerin hesap sormak ve haklarını elde etmek için ayağa kalkacağı günler yakındır.

2018 yılının 1 Mayıs'ını bu çerçevede değerlendirip, ülke düzeyinde milyonların katılımı ile İŞÇİ SINIFI'NIN BİRLİK - MÜCADELE - DAYANIŞMA mesajını gür serimizle, dik duruşumuzla, kararlılıkla, dosta düşmana göstermeliyiz. Nasıl ki Kürt halkı tüm terör, imha ve zorunlu göç politikalarına rağmen rejime boyun eğmedi ve dik durduysa, Türkiye işçi sınıfı ve emekçiler de aynı dik duruşu göstererek rejime boyun eğmeyecektir.

1 MAYIS MİTING, EYLEM VE ETKİNLİKLERİNE İLKESEL YAKLAŞIMIMIZ

Değerli Yoldaşlar;

Her yıl 1 Mayıs Etkinlikleri ile ilgili son günlere sıkıştırılan tartışmalar yaşanıyor. Parti üyesi, çevresi ve aktif sempitizan yoldaşlarımız da ister istemez bu tartışmalarda yer alıyorlar veya görüş belirtmek zorunda kalıyorlar. MK Sekreterliği olarak konu tüm boyutları ile tartışılmış ve her TKP'liyim diyeni ilkesel olarak, parti örgütlerimizi, parti üye ve kadrolarını ise parti disiplini gereği bağlayıcı kararları almıştır. Alınan kararlar yeni değildir. 2013 yılından beri partimizin 1 Mayıs'ın kutlanması konusunda savunduğu ve belgeli görüşlerdir. Sınıf savaşımının gelişimine bağlı olarak 2018 yılı için ayrıntılandırılan ve geliştirilen görüşler eklenmiştir. Ayrıntılı Genelge niteliğinde Açıklamamız ile bu konudaki kararlarımızın dayandığı gerekçeleri paylaşıyoruz.

1) Partimiz 2013 yılında Taksim 1 Mayıs Alanı'nın yasaklanması ile beraber şu yaklaşımı geliştirmiştir. Anımsatmak için tekrarlıyoruz. Hazırlıklar çok önceden başlamalıdır. En geç 6 ay önce ama mümkünse 1 yıl önce. İstanbul'da Taksim 1 Mayıs Alanı için resmi izin başvurusu tüm sendikal konfederasyonların ortak dilekçesi ile gerçekleştirilmelidir. 1 Mayıs öncesi 1 hafta boyunca Taksim Gezi Parkı'nda ulusal ve uluslararası sendikal örgütler, demokratik örgütler, emekten yana siyasi parti ve yayınların temsil edildiği bir Festival düzenlenmelidir. Bu festivalde yöreler de temsil edilmeli, yöre mutfağından kültürüne dek icra edebilecekleri programlar düzenlenmelidir. Festivalde, sanat, edebiyat, kültür, ekonomi ve siyaset ile ilgili paneller, forumlar, açık oturumlar düzenlenmelidir. 1 Mayıs günü yapılacak yürüyüş ve miting, böyle geniş çaplı bir hazırlık sonucunda gerçekleştirilebilmelidir. Miting sonrası Gezi Parkındaki Festival'de etkinlikler sürmeli ve 1 Mayıs akşamı sonlanmalıdır.

2) Bu programa Taksim 1 Mayıs Alanı'nda izin alınmadığı takdirde, aynı program örneğin Bakırköy, Şişli/Çağlayan veya Yenikapı'da gerçekleştirilmelidir. 1 Mayıs günü mitinge yüzbinlerce işçi ve emekçinin katılımı sağlanabilmelidir. Bu İstanbul için merkezi olacak miting sonrası onbinlerce katılımcı, Taksim 1 Mayıs Alanı'na gidip 1977 1 Mayıs Şehitlerini anmak isterlerse, bu kitle sel gücü kimse engelleyemeyecektir. Köprülerin açılıp engellenmemesi için en uygun alan Şişli/Çağlayan bölgesi olarak değerlendirilmiştir.

3) Bu konudaki görüşlerimizde hiç bir değişiklik yoktur. Bu görüşlerimiz baki kalmak şartıyla, önerilen bu programın "yoğun siyasi gündem" gerekçesi ile birçok sendikal, demokratik ve siyasi örgüt tarafından red edilmesi nedeniyle, partimiz öncelikle bu programı gerçekleştirme konusunda ikna edici ve/veya kendi gü-

cüyle gerçekleştireceği nicel güce ulaşması gerekmektedir. Bu da tüm parti örgüt, üye, kadro ve TKP'liyim diyen her yoldaşımız için somut bir görev tarif etmektedir. Sınıf içinde örgütlenmeyi geliştirmek, eksikliklerimizi gidermek ve tek tek parti örgütleri, kadroları, kişiler olarak ne yapıp yapmadığımız konusunda hesap verecek sorumlulukta çalışmak. Ancak güçlü bir TKP, 1 Mayıs başta olmak üzere sınıf mücadelesinin yükseltilmesi ve yönlendirilmesinde öncü bir rol oynayabilir.

4) 1976 1 Mayıs'ı birkaç hafta önce alınan bir karar veya öznel istemlerle Taksim'de gerçekleşmemiştir. İşçi sınıfı yıllara dayalı bir çalışma ile 1 Mayıs kutlamalarının yapılması için hazırlanmıştır. 15-16 Haziran 1970'den başlamak üzere, tüm işçi direnişleri, grevleri ve eylemleri 1976 1 Mayıs'ının örgütsel koşulları hazırlanmıştır. 1 Mayıs 1976 ise sınıf mücadelesine öyle bir ivme kazandırmıştır ki, Türkiye işçi sınıfı savaştan sendikal konfederasyonu DİSK ve iş kolu sendikası T.Maden-İş vasıtasıyla DGM Direnişine çıkmış ve eylem amacına ulaşmış DGM ezilmiştir. 1977 1 Mayıs Katliamı işbirlikçi tekelci burjuvazinin ve onun siyasetteki temsilcilerinin, ve de devletteki oligarşik yapılanmasının DGM Direnişi'ne olan yanıtıdır. Ancak silah ters tepmiş, DİSK içinde yaratılan tüm oyunlara rağmen 1 Mayıs 1978 aynı yığınsallıkta ve politik olarak çok daha üst nitelikte gerçekleşmiştir. ATILIM BİZİMLE, BİLEN YOLDAŞ ÇOK YAŞA, TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ'NE ÖZGÜRLÜK pankartları 1 Mayıs 1978'de 1 Mayıs Alanında açılmıştır.

5) 1 Mayıs'ların Taksim'de yığınsal ve merkezi olarak kutlanabilmesi partimizin sınıf içinde örgütlenmesi ve sendikalarda politik yönlendirici etkinliğini artırması ile at başı gelişmiştir. 1973 ATILIM'ı ve sonrasında ülkede gelişen parti örgütlenmesi bu konuda belirleyicidir. Partimizin fabrikalarda ve işçi semtlerindeki örgütlenmesi belirleyicidir. DİSK, işkolu sendikaları, TÜRK-İŞ içinde kimi işkolu sendikaları, kadın, gençlik, liseliler, mahalle, köyler, odalar ve meslek örgütleri ile odalarında parti örgütlenmesi etkisinde kazanılan mevziler belirleyicidir. Maden-İş, Teknik-İş, Bank-Sen, Lastik-İş, Laspetkim-İş, Basın-İş, Sine-Sen, Gıda-İş, Genel-İş, Turizm-İş, Oleyis, Petrol-İş, Kristal-İş, Tekstil ve benzeri önemli işkolu sendikalarında parti politikaları karşılıklı bulmasaydı, İKD (1975), İGD (1976), İLD (1977), ÇIRAK-DER, ASD olmasaydı, TÖB-DER ile neredeyse ülkedeki öğretmenlerin yarısından fazlası örgütlenmeseydi, POL-DER ile güvenlik güçleri polisler içinde ciddi bir örgütlenme gerçekleştirilmeseydi, Askerler içinde SAVAŞ YOLU dergisi ve ATILIM gazetesi okur çevreleri ve örgütlenmeleri oluşturulmasaydı, KÖY-KOOP'larda ve KÖY-DER'lerde milyonlarca köylü örgütlenmeseydi, HALK-KOOP, MİTAŞ vb'i tüketim kooperatifçiliği ile milyonlarca insana ulaşılmasaydı, BİZİM RADYO ve TKP'NİN SESİ Radyo yayınları olmasaydı, 1 Mayıs Taksim Alanı işçi sınıfı tarafından kolay kolay zapt edilemezdi.

Bu olgular bizim gerçeklerimizken, partimiz dışında özellikle DEV-GENÇ ile başlayan ve işçi sınıfının bilimi doğrultusunda siyasallaştıkça, THKP-C kuruluşu ile somutlanan Parti-Cephe geleneğinin 1970-71-72 mücadele süreci, sınıf içinde yürüttükleri çalışmalar, ürünlerini 1974 sonrası yığınsal hareketin gelişmesinde ortaya koymuş ve cisme dönüştürmüştür. Önce birlikte DEV-GENÇ, ardından yaşanan gelişmeler sonucunda KURTULUŞ, DEVRİMCİ YOL, DEVRİMCİ SOL ve DEVRİMCİ KURTULUŞ örgütlenmeleri çerçevesinde etkin, savaştan, güçlü, emekçi yığınları ve emekçi ailelerinin gençliğini kucaklayan örgütlenmeler olmuştur. THKP-C geleneği 15-16 Haziran 1970 İşçi Direnişi dahil bu mücadelede önemli bir rol oynamıştır. Bugün ÖDP, HALKEV-

LERİ, BİRLEŞİK DEVRİMCİ PARTİ, HALK CEPHESİ, EMEK VE ÖZGÜRLÜK CEPHESİ, DEVRİMCİ HAREKET ve EHP olarak kendini ifade eden bu geleneğin farklı müfrezeleri, 1 Mayıs yasağının tekrar kırılmasında yine önemli bir rol oynayacaklardır.

THKO geleneğinden gelen örgütlenmeler ağırlıklı HALKIN KURTULUŞU, daha sonra TDKP, (günümüzde EMEP adıyla bilinen) olarak işçi, emekçi ve yoksullar arasında ciddi bir güç olmuşlardır. THKO geleneğinden gelen diğer bir güç ise EMEĞİN BİRLİĞİ (günümüzde MÜCADELE BİRLİĞİ) adıyla da bilinen TKEP örgütlenmesidir. Özellikle kırsal alandan metropollere göç çerçevesinde proleterleşen unsurlar arasında bu siyasi geleneğin sınıf mücadelesine ciddi katkıları olmuştur. Bu gelenek özellikle Maraş, Malatya, Antep bölgelerinde ve o illerden göçen işçi ve emekçiler içinde belirleyici bir güç olmuşlardır.

TİKKO ve TKP/ML geleneği ise bilinen adıyla PARTİZAN olarak Dersim ve civarında, ve de o bölgeden metropollere proleterleşerek göçen kesimler içinde ciddi bir yönlendirici güç olmuşlardır. Değişik müfrezelere ayrılmalarına rağmen toplamda bu geleneğin gücü sınıf mücadelesi açısından önemini korumaktadır ve işlevsel bir rolü vardır. PARTİZAN, DEMOKRATİK HAKLAR FEDERASYONU, SOSYALİST MECLİSLER FEDERASYONU ve kısmen ESP içinde bu geleneğin sürdüğünü tespit etmeliyiz.

TİP, TSİP gibi yasal sosyalist partilerin sınıf ile, sınıfın sendikal ve demokratik örgütler arasında yarattıkları güç ve etki hiç bir şekilde görmezden gelinmemeli ve değer verilmelidir. 1 Mayıs yasağının kırılmasında özellikle TİP'in o dönemde TKP ile TİP arasında ne kadar tartışma yaşansa da DİSK ve işkolu sendikaları içinde ile demokratik meslek örgüt ve odalarında sınıf mücadelesinin gelişmesine büyük katkıları olmuştur. TİP'in 60'lı yıllarda parlamento deneyinin ve onun etkisinin toplumdaki saygınlık açısından devamı koşullarında aydın, sanatçılar ve kültür emekçileri arasında sağladığı etkinlik, bu kesimlerin işçi sınıfı ile mücadeleye katılmaları açısından belirleyicidir.

DDKD (daha sonra siyasi olarak PPKK) ile DHKD (daha sonra siyasi olarak TKSP) gibi dönemin Kürt halkı içinde en etkin oluşumların sınıf içinde yürüttükleri çalışmalar 1 Mayıs'ların merkezi örgütlenmelerinde kendini somut olarak göstermiştir.

6) Bugün 1 Mayıs'ı Taksim 1 Mayıs Alanı'nda kutlamak için devletin yasağının tekrar kırılması gerekiyor. Bu amaçla da sınıf savaşımı ve sınıf örgütlenmesi anlamında yapılacak çalışmalarla sınıfın bu adıma hazırlanması gerekiyor. TAKSİM 1 MAYIS ALANI gibi gündemimizden hiç bir zaman düşmeyen hedefi tekrar gerçekleştirmek ve yasakları kırmak, sınıf mücadelesinin birliği, yığınsallığı, savaşkanlığı, her türlü mücadele aracını kullanabilmeye hazır olması koşullarının mücadeleler içinde tekrar istenilen düzeyde kazanılması ve sınıfın bu süreç içinde hazırlanması ile mümkündür. Bu alanda da tüm baskı ve devlet terörüne karşı, özellikle sınıfın mücadele kararlılığının gelişmesinde son yıllarda ciddi mesafeler katedilmiştir, ancak yeterli değildir. Özellikle sendikal alanda, sendikal birliğin sağlanması, ve sendikaların tekrar yığınsallaşması konusunda tamamlanması gereken önemli görevler vardır. Kimse tüm sendikal konfederasyonların bir anda sınıf ve kitle sendikacılığını savunur duruma geleceğini beklemiyor. Ancak, sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerinin ve mantığının var olan tüm konfederasyon ve iş kolu sendikalarında daha etkin kılmak için tüm devrimci sınıf örgütlerinin yapabilecekleri ve yapmaları gereken çok iş vardır.

Değilse karşılığı olmayan temennileri amaç ve belgi düzeyine

çıkarmak sınıftan kopmayı beraberinde getireceği gibi sınıf mücadelesine zarar verecektir. İlkeli ve keskin gibi görülebilen ifadeler, reformizmin ve pasifizmin kapısını açmamalıdır. Sınıf ile birlikte, sınıf mücadelesi gerçeğini özümseyip kavrayarak, sınıftan kopmadan, sınıfın bilincini geliştirme mücadelesini ileri götürme görevi devrimcilere, sosyalistlere ve komünistlere düşmektedir.

7) Sınıf örgütlenmesini tüm eksiklerine rağmen bugün ülkede özellikle Kürt Özgürlük Hareketi ile sınıf mücadelesinin farklı alanlarında yeni yığınsal ve etkin bir güçlenme sağlanmıştır. DBP nezdinde ifadesini bulan bu örgütlenme, HDK ve HDP ile Türkiye devrimci, sosyalist ve komünist güçlerinin bir kesimi ile birlikte hareket ederken, bir kesimi ile de eylem ve güç birliği gerçekleştirmektedir. HDP sosyalizmi hedefleyen sosyalist bir sınıf partisi değildir. HDP Halk Demokrasisi'ni hedefleyen, kitlesel bir sol parti niteliğine sahiptir, ancak bileşenleri arasında sosyalistler ve komünistler de vardır. Bu olgu sınıf hareketi tarafından doğru değerlendirilmeli, yerli yerine oturtulmalı ve gerçekçi hedefler çerçevesinde mücadele sürecinde birlikte hareket edilmelidir. Tüm ülkede 1 Mayıs'ların yığınsal kutlanması, 1 Mayıs Taksim yasağının kırılmasında HDP'nin de önemli katkısı olacaktır.

8) Taksim 1 Mayıs Alanı, İstanbul için merkezi bir alandır. 1976, 77, 78 ve 1979'da İzmir'de kutlandığı gibi merkezi ve tek bir 1 Mayıs mitingi geçmiş yıllarda alınan tüm yaralara rağmen aşılmış ve daha ileri hedefler elde edilmiştir. Son yıllarda yaklaşık 45 ilde yığınsal olmak üzere, hemen hemen bütün illerde 1 Mayıs etkinlikleri ve kutlamaları yapılmaktadır. Bu etkinliklerin de şöyle önemli bir niteliği mevcut. Belirli merkezleri örnek gösterelim. Gebze; Gebze Sendikal Birliği adıyla oluşan tüm konfederasyon ve iş kolu sendikalarını kapsayan, önemli fabrika ve tersanelerin sendika temsilcilerinin de temsil edildiği birkaç yıldır sürdürülen önemli bir çalışma var. Gebze yerelinde onbinlerce işçi (örgüt mensubu değil) her yıl 1 Mayıs'lara katılıyor ve gerçekten sınıfın temsil edildiği sınıf bilincine uygun bir kutlama yapılıyor. Bursa; Bursa'da çok önceden tüm sendikaların katılımı ile çalışmalar başlatılıyor ve ilçeler bazında ön çalışmalar yapılarak, 1 Mayıs sabahı ilçelerde yürüyüşler ile toplanılıyor ve topluca Bursa merkeze gidiliyor. Fabrikalardan da aynı şekilde toplu gidiler örgütleniyor. Zonguldak, Tekirdağ, Adana, Mersin, Konya, Samsun, Antalya, gibi illerde işçi katılımının ve tüm sendikaların katılımının sağlanabildiği 1 Mayıs'lar düzenlenebiliyor. Amed, Van, İzmir, Ankara, Trabzon, gibi illerde ise ağırlıklı sendika aktivistlerinin ve örgüt taraftarlarının etkin katıldığı 1 Mayıs'lar düzenlenebiliyor. Bu arada Ankara, İzmir ve Antalya'da sınıf örgütlenmesinin gelişmesine koşut olarak, 1 Mayıs'a katılan işçi ve emekçi sayısının her yıl arttığına şahit oluyoruz. Amed ve Van'da da sınıf çalışmasının sonuçları ile Kürt halkının özgürlük isteminin dile getirildiği yığınsal halk katılımlı 1 Mayıs mitingleri düzenleniyor. Bu olgu sayısız oranda daha az olmakla beraber tüm Kürdistan kentleri için geçerlidir.

9) Taksim'de 1 Mayıs kutlama kararlılığımızı tüm bu gerçek olgular çerçevesinde değerlendirip savunmamız gerekiyor. Temel ölçüt sınıf ile beraber, sınıfın katılımını artıracığımız ve sınıf bilinci kazanmasına yardımcı olacağımız 1 Mayıs kutlamalarına ve eylemliliklerine ağırlık vermektir.

10) Birleşik Metal-İş ve Nakliyat-İş'in 1 Mayıs'ı Taksim 1 Mayıs Alanında kutlamaya çağırması birkaç yönden sorunludur. a) DİSK içinde ayrı bir baş çekilmekte ve bölünme yaratılmaktadır. b) Genelde sendikal birlik hedefi tamamen kenara bırakılmaktadır. c) Kendi üyeleri tabandan kopmaktadırlar. Kartal, Pendik, Tuzla, Darıca, Gebze metal işçileri Birleşik Metal üyesi olsalar dahi Mal-

1 MAYIS MİTİNG, EYLEM VE ETKİNLİKLERİNE İLKESEL YAKLAŞIMIMIZ

(Üçüncü sayfadan devam)

tepe ve Gebze'de olacaktıdır. ç) Bu kararın alınmasında Birleşik Metal-İş içinde yuvalanmış Vatan Partili ve SİP/KP'li uzman kadroların ciddi ve belirleyici katkıları vardır. Böyle bir kararın alınması provokasyondur ve bu kadroların eseridir. Dolayısıyla kime hizmet eden bir karar olduğunu herkesin takdirine bırakıyoruz. d) İstanbul Mimarlar Odası "Maltepe Dolgu Alanında Miting Yapılmaz!" mealinde bir açıklama yapmıştır. Buna benzer Maltepe yerinde de açıklamalar olmuştur. Fakat gerek Mimarlar Odası gerekse de yerelde bu yönde açıklama yapanların CHP'nin ADALET Mitingine Maltepe Dolgu Alanında yığınsal katılım sağladıkları ve 1 Mayıs'ta da üye ve çevre tabanlarının 1 Mayıs'a katılacaklarını belirtmek gerekmektedir. Dolayısıyla bu çağrılarının amacı hassasiyetle irdelenmeli ve sınıf savaşımına katkısı değerlendirilmelidir. Kaldı ki Taksim 1 Mayıs Alanı da AKP Belediyesi tarafından çevre hassasiyetlerine tam ters bir anlayışla tüm yeşil alanlar yok edilerek tamamen betonlaştırılmıştır.

11) İstanbul Merkezi 1 Mayıs'ı için bu yıl yapılması gereken, TÜRK-İŞ, HAK-İŞ, DİSK üyesi işkolu sendikalarının ve BAĞIMSIZ Sendikaların tabanlarını, mümkünse de İstanbul Bölge Örgütlerini, ayrıca ilçelerde, işçi yatağı semt ve mahallelerden ortaklaşa otobüsler kaldırarak işçi, emekçi ve yoksulların akın akın 1 Mayıs mitingine katılımlarını sağlamaktır. Bu çalışmayı yaparken de öncül işçilerimiz, parti kadrolarımız içinde çalışma yürüttükleri topluluklar ile birlikte davranmalı onlarla beraber olmalıdır. 1 Mayıs Mitingleri her yerde parti politikalarımızın, pankartlar, yayınlar ve kişisel ilişkiler vasıtasıyla sınıfa ulaştırılacağı alan olmalıdır. Değilse bir kaç örgüt kadrosu Taksim'e çıkmak için ara sokaklarda polisle karşılaşacak, 1 Mayıs'a katılması gereken bayramın sahibi işçi ve emekçiler de sahil boylarında, ormanlık alanlarda ve adalarda mangal yaparak a-politik olarak 1 Mayıs'ı geçireceklerdir. Bu sonuçları yaratmanın ortak olma ve kendi kişisel duygularını tatmin etme hakkını kimse kendinde görmemelidir. TKP örgüt ve kadroları ise asla!

12) Son olarak özellikle vurgulamak istediğimiz bir konu daha var. İşçi sınıfının politik örgütü olan Komünist Partiler, 1 Mayıs ve benzeri eylemliliklere kendi pankartları altında katılmazlar. Üye ve örgütlerinin içinde çalıştıkları sendikalar, demokratik örgütler, meslek odaları vb örgütleri saflarında, birlikte çalıştıkları sınıf kardeşleri ile katılırlar. Öğrenci gençlik ve işçi yatağı semtlerde kökleri olan kadın örgütlenmelerinin kendi pankartları altında saf tutmaları doğaldır. Orada çalışan komünistler de o saflarda 1 Mayıs'a katılacaklardır. Demokratik Kitle Örgütleri'nin de kendi saflarını oluşturmaları anlaşılırdır. Ancak sınıf içinde çalışan, sınıf mücadelesini kıstas alan, sınıf içinde kökü olan devrimciler, sosyalist ve komünistler 1 Mayıs'lara kendi doğal çevreleri ile o sendikaların ve örgütlerin saflarında katılırlar. Bu geleneği bozarak parti safı oluşturma safsatasına komünist partilerin ihtiyacı yoktur. Bunu yapanlar sınıftan kopuk örgütlerdir. Bu söylediğimiz parti adına miting alanında pankart açmak veya bayrak taşımak ile çelişmez. O görevi yerine getiren yoldaşlarımızın görevi budur. Bu çerçevede tüm parti örgütlerimizi ve yoldaşlarımızı olağan olduğu gibi kendi çalıştıkları örgütlerle 1 Mayıs etkinlik ve eylemlerine katılmaya yönlendiriyoruz.

YAŞASIN 1 MAYIS! İŞÇİ SINIFININ BİRLİK MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ!

YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!

KAHROLSUN İŞÇİ VE HALK DÜŞMANI MHP-AKP-SARAY REJİMİ!

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ SENDİKAL VE POLİTİK BİRLİĞİ!

YAŞASIN TÜRK, KÜRT VE TÜM ULUSLARDAN İŞÇİLERİN BİRLEŞİK MÜCADELESİ!

ŞAN OLSUN PROLETARYANIN SOSYALİZM MÜCADELESİNE!

YAŞASIN TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ, TKP!

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi Sekreterliği, 15 Nisan 2018

YAŞASIN 1 MAYIS!

(Birinci sayfadan devam)

2018 NEWROZ'unda Amed'den, Edirne'ye kadar milyonların katıldığı ve Türkiye işçi sınıfının devrimci güçlerinin de yoğun katılım gösterdiği etkinlikler, Türk, Kürt ve tüm uluslardan işçi, emekçilerin yığınsal olarak katıldığı 2018 1 MAYIS etkinlik, eylemlilik ve kutlamaları ile bir üst aşamaya yükselecektir.

İşçi sınıfının ekono-

mik ve sosyal mücadelesinin yükseltilmesinde en önemli kanallardan bir tanesi işçilerin sendikal birliğinin sağlanmasıdır. Burjuvazinin en fazla korktuğu etmenlerden başında sendikal birlik anlayışı gelmektedir. Onun için, sendikalarımız ile 1 Mayıs saflarında yerimizi almalıyız. Sendikal Birliği zedeleyecek her tür girişim ve provokasyona karşı, tüm iş kolu sendikalarına mensup işçi kardeşlerimizi, sendikal pankartları ve istemleri ile fabrikalardan, işçi yatağı mahallelerden çıkarak 1 Mayıs yürüyüş ve miting-

lerine katılmaya çağırıyoruz.

Sınıf temelli mücadele, dil, din, milliyet ayrılıklarını aşan ortak bir mücadeledir. Tüm Türkiye halklarının kurtuluşu sınıfsal mücadele yoluyla gerçekleşecektir. Siyasi parti mensubiyetine, hangi partiye oy verdiğine bakmadan, işçi ve emekçi olmanın ortak paydası ile mümkün olan en geniş sayıda işçi ve emekçi kardeşimizi 1 MAYIS yürüyüş ve mitinglerine katılmaya çağırıyoruz.

Yaşasın İşçi Sınıfının Birliği!

Yaşasın Türk, Kürt Ve Diğer Uluslardan Halkın Ortak Mücadelesi!

Yaşasın Türkiye İşçi Sınıfı!

Yaşasın İşçi Sınıfının Uluslararası Dayanışması!

Yaşasın 1 Mayıs! İşçi Sınıfının BİRLİK - MÜCADELE - DAYANIŞMA Günü!

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi

5 Nisan 2018

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 14 Nisan 2018 Tarihli Açıklaması

ABD VE NATO ŞAM'A SALDIRDI. TÜRKİYE DESTEKLEDİ. AKP SEÇMENİ: YÖNETİCİLERİNE HESAP SOR! ABD EMPERYALİZMİ VE NATO: BÖLGEDEN ELLERİNİ ÇEK!

13 Nisan'ı 14 Nisan'a bağlayan gece, 14 Nisan sabaha karşı ABD ve NATO güçleri Suriye'nin başkenti Şam'ı yoğun roket ve füze saldırısı altına aldı. Akdeniz'de konuşlanan ABD, Fransa ve İngiltere'ye ait savaş gemilerinden fırlatılan 103 roket ve füzelerden 71 havada imha edildi, önemli bir sayıda roket ve füze de elektronik sistemlerle yönlendirilerek hedefleri değiştirildi. Az sayıda roket Şam'ın bazı dış mahallelerinde tahribata sebep oldu. Şam halkı saldırılar sonrası sokaklara çıkarak bu saldırıyı yığinsal olarak protesto etti.

Dün gerçekleştirilen saldırının sahte gerekçeleri ABD propaganda makineleri tarafından Guta'da Suriye yönetiminin kimyasal silah kullandığı yönünde yayılan yalanlarla hazırlandı. Sö konusu sözde kimyasal saldırı gerekçe gösterilerek Suriye'ye karşı bir saldırının uluslararası kamuoyu oluşturulmaya çalışıldı. Neki, Suriye ordu güçleri son 3-4 günde yaptıkları araştırmalar ile şeriatçı Beyaz Miğfer güçlerinin bir senaryosu ile karşı karşıya olduğunu açığa çıkardılar. Hemen ardından da bu senaryo için kullanılan figüranlar ve çekim platolarının deşifre olması ve kanıt olarak videolarının yayınlanması emperyalist saldırganların planlarını alt üst etti.

Bütün sahte senaryoları deşifre olan ABD ve NATO güçleri bir yandan bu olayın ortaya çıkmasını ört bas etmek ve gündemi değiştirmek, diğer yandan da güç gösterisinde bulunmak amacıyla bu saldırıyı gerçekleştirdiler. ABD ve NATO'nun planlarının hiç birinin istedikleri gelişmemesi ve hesaba katmadıkları bir direnişle karşılaşmış olmaları, onları bu kalleşçe yöntemi devreye sokmaya itti.

NATO üyesi Türkiye Cumhuriyeti de bu saldırıyı en yetkili ağızlarından selamladı. 13 Nisan gecesi insanların cep telefonlarına SMS yoluyla kandil tebriki atanlar, aynı gece tüm TV kanallarını camilerde okunan kandil duaları ile bloke edenler, yine aynı Miraç Kandili gecesi, İslam dini ve inananları için kutsal olan bir gecede, Müslümanların roket ve füzelerle ateş ve ölüm altına alınmasını

selamlıyor.

ABD'ye her yakaladıkları olanakta "Ey ABD sen Ortadoğuda ne arıyorsun" diyenler ABD menşee bu saldırıyı utanmadan destekleyebiliyorlar. AKP'ye, MHP'ye oy vermiş kitle bu tavrın hesabını yöneticilerine ve seçtiklerine sormalıdır. "ABD, mübarek Miraç Kandili gecesi Suriye'deki müslüman din kardeşlerimizi bombalarken biz neden sokağa çıkıp bunu yığinsal olarak protesto etmiyoruz, devletimiz neden bu saldırıya karşı çıkmıyor?" sorusunu her AKP ve MHP'li seçmen bağlı bulunduğu AKP yönetimlerine, cami imamlarına, muhtarlarına, öğretmenlerine, vekillerine sormalıdır.

AKP'nin bu tavrı onun çürümüşlüğüne, kendini tarif etmeye çalıştığı İslam dininden uzaklaşmışlığını ve Ortadoğu'da ABD ve NATO'nun ileri karakolu olduğunun, emperyalizmin maşası oldukları gerçeğinin kanıtıdır. Türkiye halklarını, kendi seçmenlerine yalan söylemektedirler.

"Burjuvazi savaşlardan beslenip ömrünü uzatıyorsa, işçi sınıfı da savaşa karşı barış belgisini bayrak edinerek burjuvaziyi en hasas noktasından vurabilir."

Emperyalizm içinde bulunduğu ekonomik ve politik krizi aşmak ve hatta çöküşünü gündemden çıkarmak için Rusya ve İran'ı ekonomik yöntemlerin dışında doğrudan savaş yöntemleri ile provoke etmeye çalışıyor. Rusya'nın provokasyona gelmesi ve örneğin Akdeniz'deki ABD ve NATO donanmasını imha etmesini bir savaş sebebi sayarak kendi çıkmazlarını ertelemeyi hedefliyor. Aynı şekilde Çin Halk Cumhuriyeti'ne karşı da ekonomik yaptırımlar uygulayarak provoke etmeye çalışıyor.

Ortadoğu ve Türkiye halkları bu oyuna gelmeyecektir. Özellikle Türkiye'de bugünlerde yaşanan halkın kendi çıkarları konusundaki tepkisizliği ve yanıtılmışlığı aşılacaktır. Emperyalist savaşlara karşı direniş ve mücadele kapitalizme karşı mücadeleden bağımsız değildir. En başta Türkiye'de emperyalizm ile işbirliği içinde olan tekellerin iktidarı ve burjuva devlet aygıtını yıkmak, Ortadoğu sorununun çözümü ve emperyalizmin uluslararası alanda geriletilmesi açısından çok önemlidir.

Burjuvazi savaşlardan beslenip ömrünü uzatıyorsa, işçi sınıfı da savaşa karşı barış belgisini bayrak edinerek burjuvaziyi en hasas noktasından vurabilir. Barış için mücadele işçi sınıfı ve emekçi halklar açısından bu derece stratejik önem taşımaktadır ve çok geniş demokratik muhalefet güçlerini bir araya getirmek konusunda uygun bir platform yaratmaktadır.

Barış, demokrasi, bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm güçleri, sömürücü, baskıcı ve savaşçı güçlere karşı kazanan taraf olacaktır. Bu amaçla barış, demokrasi ve bağımsızlık isteyen tüm halk güçlerini işçi sınıfı öncülüğünde mücadeleye çağırıyoruz. AKP seçmenini AKP'ye hesap sormaya çağırıyoruz.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
14 Nisan 2018

TİP GİRİŞİMİ ÜZERİNE

YAŞANMIŞLIKLAR VE SESLİ DÜŞÜNCELER

60lı yılların TİP'i

70li yılların TİP'i

2000li yılların TİP'i

İsmail Hakkı YORULMAZ

Türkiye Komünist Partisi kuşkusuzdur ki her ilerici hamleyi destekler. Ancak bir hamlenin ilerici olması için, önceden bulunduğu düzeyden daha ileriye doğru sıçramalı bir atılımı tarif etmesi gerekir. Değilse, varolan durumun gerisine düşecek bir gelişme ileri bir sıçrama olarak nitelenemez.

HTKP, kurulduğunda kendisini "işçi sınıfının partisi" olarak lanse etti. Bir süre sonra, ayakları yere basarak, gerçeği dile getirmeye ve "işçi sınıfının partisi olmak için diğer komünistlerle birlikte katkı sağlamaya çalışan bir parti" olarak tarif etti. Aynı dönemde partimizle de ilişki kurulmaya, görüşmeler, politik tartışmalar ve müzakereler geliştirilmeye başlandı. "Biz TKP ile bir bağ kurmak istiyoruz, geçmiş ile bugünü birleştirerek geleceğe yürümek istiyoruz" dendi. Bizler TKP olarak bu yaklaşıma soğuk durmadık. "Geçmiş yaşanmışlıklar, savaşım deneyleri ve 40'lı, 50'li, 60'lı, 70'li yılların ayakta kalan TKP kadrolarının illegal mücadele deneyimleri, teorik, ideolojik ve politik birikimleri ile 80'li, 90'lı ve 00'li TKP'ye gönül vermiş genç, legal mücadele deneyimine sahip kadroların harmanlamasını sağlayabiliriz. Bu partiyi siz ileriye taşırsınız, bizler üzerimize düşen görevleri eksiksiz yerine getiririz. Böylece şimdiden sizin ve bizim çevremiz hemen ikiye katlanmış olur. Bu da yetmez, bu birlikteliğin gücüyle kısa zamanda dörde beşe katlanır" tespitini birlikte yaptık.

Ama nedense bu gelişmeden rahatsız olanlar oldu. Bu sürece dışarıdan müdahale edildi. Yazık oldu. Fakat bu partimiz için dünyanın sonu değildi ve olamazdı da. Çünkü toplumsal yaşamın her alanında faaliyetlerimizi aksatmadan devam ettirdik ve yeni kanallar açtık. Hatta dar anlamda baktığımızda yararı oldu. Gençliğe, hem de işçi gençliğe yönelik çalışmalara hız verdik ve kısa zamanda ciddi ilerlemeler kaydettik. Yapmadığımız değil, yapmadığımız tek şey, yasal parti kurmak oldu. Parti örgütleri ve kadroları ile çevremiz arasında yürüttüğümüz tartışmadan sonra böyle bir girişimin şu aşamada gereksiz olduğu sonucunu çıkardık. Ama değişik yasal partiler içinde kendimizi gizlemeden çalışmalarımızı sürdürmeye devam ettik ve etmeye de devam edeceğiz.

Biz yasal bir örgütlenme ve çekim merkezi olarak farklı iki görüş üzerinde durduk. **Birincisi** yasal ve içinde Komünist kavramı geçen bir parti. Kuşkusuz bu parti ilkeleri itibarıyla Marksist-Leninist olmakla beraber, illegal bir kadro partisi gibi örgüt yapısına sahip olmayacak. Leninci parti örgüt ilkelerini uygulamakla birlikte, nicelik olarak daha yığınsal bir nitelikte olacaktır. Ya da

ikincisi; dışımızdaki farklı devrimci, sosyalist güçlerle birlikte legal kitlesel bir sosyalist parti olacaktır. İki durumda da partimiz illegal

yapısını koruyacak ve kadro partisi olarak bu iki seçenektan birinin gerçekleşmesi için somut örgütsel kadro desteği verecekti.

Bu iki proje tartışılırken, özünde HTKP birinci seçenek için uygun bir platform sunuyordu. İki yıla yakın bir süre devam eden hazırlıkların açıklanması ruhunu burjuvaziye satmamış, likidasyon sürecini mücadele ederek aşmış, dimdik ayakta kalan TKP kadroları, sempatican ve yandaşları arasında heyecan yarattı. Bu görüş dışımızdaki devrimci ve sosyalist örgütlerden ayrılıp da bağımsız durumda olan sosyalistleri de heyecanlandırdı. Onun da ötesinde hareket niteliğinde, dergi çevresinde örgütlenen kimi sosyalist ve devrimci oluşumlar içinden bizimle ilişki kurarak böyle bir çalışmaya katılma önerileri geldi. HTKP çerçevesinde amaçlanan gerçekleştirilemedi ama geçen süreç içinde bu örgütlenmeler içinde yer alan kadroların TKP içinde partilenmeleri gerçekleştirildi ve onlar bugün kendi çevreleri ile çalışmalarını TKP'li olarak yürütüyorlar.

"Sınıf siyasetinde ve örgüt anlayışında en tehlikeli unsur popülizmdir. İşçi sınıfının politik örgütünün popülizme ihtiyacı yoktur. Sınıfa ve emekçi halklarda etki yaratacak onları kucaklayacak ve sınıf savaşımının ağır koşullarında ilerleyecek bir yapı popülizm ile yürümez."

Belirli sayıda HTKP kadrosunun partilenip, TKP'nin bir parti örgütü olarak merkezi düzeyde çalışmalarını sürdürmeleri yeterli olacaktır. Bu konu da açıkça tartışıldı. Onun için "yaptığımız görüşmeler ve süreç 'birleşme' amaçlı değil, tekleşme amaçlıdır" dedik. Bunu sadece TKP olarak biz değil, HTKP'li yoldaşlar da aynı şekilde ifade ettiler. Belki aralarında ve kafalarında başka düşünceler vardı ama bunu bizim karşımızda ifade etmiyorlardı. Biz ön açıcı ve açıklayıcı olması için ayrıca, "Politika Çevresi, HTKP'nin çalışmalarını destekleyecek ve gerek merkezi düzeyde gerekse de yerelerde HTKP çalışmalarına aktif katılacak" görüşünü "**Komünistler Buluşuyor**" toplantılarında ifade ettik ve bu görüşümüzde samimiydik, çünkü bu ifadeyi TKP MK kararı doğrultusunda dilemlendirebiliyorduk. Ne yazık ki HTKP'li genç yöneticiler bu eşsiz olanağı değerlendiremediler ve kopmadıkları bugüne dek Türkiye sosyalist hareketine olumlu hiç bir katkısı olmayan ağabeylerinin etkisinde kaldılar. Bu ağabeyler, aslında bu gelişen olanağı değerlendirme yolunda gençleri teşvik etselerdi,

belki de 50 senedir faydalı olamadıkları kadar üretken, yaşamda karşılığı olan ve Türkiye Komünist Hareketi'ne yarar sağlayacak tarihi bir adım atmış olacaktı. Bu duruşları onları da onurlandıracak ve işçi sınıfımızın tarihi sayfalarında yerini alacaktı. Nedenini ve niçinini kuşkusuz ki kendileri daha iyi bileceklerdir. Ancak bizim bildiğimiz bir tek olgu vardır ki, o da, bu müdahalenin Marksizm-Leninizm'in ilkeleri doğrultusunda gelişen örgütlenmeye zarar verdiği ve likidasyon süreçlerini farklı biçimde sürdüren bir sonuç doğurduğudur. Eğer abiler bu onurlu duruşu sergilemiş olsalardı partimizin öyle bir ilişkiyi reddetme veya karşı çıkma tavrı kesinlikle olmayacaktı. Konunun bu yanı da gerek TKP MK olarak gerekse de MK toplantıları arasında PB ve MK Sekreterliği olarak güvence altına alınmıştı.

Şimdi bu arkadaşlarımız yeni bir kitlesel sol parti girişimi başlattılar. Partimizi, TİP'i kurdukları andan, Kasım 2017'den itibaren bilgilendirdiler. Ancak bilgilendirme dışında, partimizin de katkı sağlayabileceği hiç bir ortama, hazırlık toplantısına, kendi deyimleri ile "dar toplantılara" davet etmediler. Parti temsilcimiz, bilgilendirildiği ilk görüşmede böyle bir girişim için eski TİP yönetici, vekil ve kadrolarından müteşekkil 15 kişilik bir listeyi telefon numaraları ile HTKP'li yoldaş ile paylaştı. Bu listede Tarık Ziya Ekinci, Yavuz Ünal, Can Açıkgöz, Alp Selek, Zerrin Sakalsız, Ersen Şansal, Genco Erkal, Dinçer Doğu, Güray Tekin Öz, Cemal Kıral, Halit Erdem, Ahmet Muhtar Sökücü de vardı, Adnan Serdaroğlu, Metin Ebetürk, Celal Uyar da vardı. Sadece eski TİP'li Hamza Tığlalı ve Zeki Tombak konusundaki önerimizi dikkate aldıklarını anladık ki, bu arkadaşlarla da zaten 6-7 aya dayanan bir ilişkileri mevcuttu. Bu konuda herhangi bir ilişki kurma girişimi olmadığını önce bu arkadaşların kimilerinden, sonra da kendilerinden öğrendik. Belki de bu şahsiyetlerin varlığı, bu projeyi ortaya atan üst aklın işine gelmedi. Halbuki, gerçekten yeni, daha fazla sosyalist şahsiyeti kucaklayacak, toplumda etki sağlayacak bir parti kuruluş girişimi "herşeyi ben belirleyeyim, bu şahsiyetler bizim başımızı ağrıttılar" yaklaşımı ile gerçekleşemez. Fakat anladığımız kadarıyla, izlenen yol tam da bu oldu. Bu arkadaşlara gidilseydi bizim de haberimiz olurdu. Bu süreçte bizi de katmak istemediler. Çok sonra, yaklaşık 6 ay sonra, arada iki görüşme yapmamıza ve bize herhangi bir öneri getirilmemesine, bizim ise baştan itibaren diplomatik ifade biçimiyle "biz girişiminizi destekleriz" ifadesini kullanmamıza rağmen, çağrılarını yayınlamadan bir gün önce, yasal alanda görev yapan yoldaşlarımıza "Çağırıyor siz de imzalasınız iyi olur, ama yine de siz bilirsiniz" içerikli bir davet gönderdiler. Bu davet 'adet yerini bulsun' davetiydi. Biz de "program ve tüzüğü ile politikaları konusunda bilgi sahibi olmadığımız, hazırlık sürecine katılmadığımız bir partinin çağırıcıları arasına imza koymamız mümkün değildir" yanıtını vermek durumunda kaldık ve kendilerine başarılar diledik.

Onların iddia ettikleri gibi "işçi sınıfının partisi", Parti MK'mızın değerlendirmesine göre "legal sol parti" girişiminin sağlıklı temellerde gelişmesi için bizim bu girişime katkı göstermemiz şarttır gibi bir yaklaşımımız kesinlikle yoktur. Ancak, HTKP olarak yerine getiremedikleri görevleri, ellerinde var olan ilçe ve il örgütlerini dahi koruyamayan, yenilerini kurmayı "bizi daraltıyor, insanlar parti binalarına gelmiyor" gerekçesi ile gündemlerine almayan, "dernekçilik" politikasına dönen ve o dernekleri dahi geliştiremeyen bir örgütlenme politikası. Veya, partinin yedek gücü olması gereken genç komünistleri örgütleyecek sosyalist bir gençlik örgütünü yaratmak yerine sadece 29 Ekim tarihinde heyecanlanıp eyleme yönelen ve Kemalist yetiştiren bir FKF. Bu anlayış değişmedikten sonra TİP adı altında nasıl başarılı olunabilecek? Mesele sadece isim meselesi değildir. Anlayış meselesidir. Ama bunu zaman gösterecek. Biz başarılı olmasını isteriz. Ancak, Mevlana Tekkesi gibi; "Gel, gel, ne olursan ol yine gel, İster kafir, ister mecusi, ister puta tapan ol yine gel, bizim dergahımız, ümitsizlik dergahı değildir, yüz kere tövbeni bozmuş olsan da yine gel" mantığı ile "Gel Kardeşim" sloganı ile sağlıklı bir yapı ne kadar oluşturulabilir. Bizce bu bir soru işaretidir. Kurucu çağırıcılar arasında HTKP üyelerinin dışındaki az sayıdaki, 2-3 eski TİP'li ve 2-3 TKP'li arkadaşın ideolojik ve örgütsel politik olarak nasıl farklılıklar içinde ol-

duklarını yakinen bilmekteyiz. Gördüğümüz odur ki, kısa bir süre sonra bu farklı duruşlar arasında sorun çıkması kaçınılmazdır. Sorun çıkmadı, hepsi bir arada kalabildi, çıkarları onu gerektirdi diyelim. O zaman da bu partiye kendi hayal ettikleri gibi "Marksist-Leninist işçi sınıfı partisi" nitelemesi yapabilmek oldukça zor olsa gerekecek. "Pluralist (çoğulcu) kitlesel bir sol parti" tanımlaması niteleme açısından yerine oturan bir tarif olacaktır.

Biz tüm bu düşüncelerimizi açıkça ve dürüstçe ifade etmek zorundayız. Politikada dargınlık, kırgınlık olmaz. İlişkileri ilkeler ve ideolojik, politik, programatik yaklaşımlar belirler. Bu nedenle kimse görüşlerimizi açıkça yazdığımızdan dolayı bize darılmasın. Yazmayıp da, başkalarının yaptığı gibi yüzlerine gülüp, tabiri caizse "gazı verip" arkalarını döndükleri anda aleyhlerinde konuşanlardan çekinsinler. Bizler sınıfın sorumluluğu ve ilkeler temelinde görüşlerimizi belirtiyoruz ve de samimiyiz.

Sınıf siyasetinde ve örgüt anlayışında en tehlikeli unsur popülistir. İşçi sınıfının politik örgütünün popülistizme ihtiyacı yoktur. Sınıfa ve emekçi halklarda etki yaratacak onları kucaklayacak ve sınıf savaşımının ağır koşullarında ilerleyecek bir yapı popülistizm ile yürümez. İşçi sınıfının politik örgütü, mevsimlere göre değişkenlik gösteren, sonbaharda yaprakları sararan ve dökülen ağaçlar gibi değildir. Sedir ağacı gibi yazın 30 derecede de, kışın eksi 30 derecede de yemyeşil ve dimdik ayakta duran, boy salan bir organizmadır. Böyle bir organizmayı kurup geliştirmek, yaşatmak ve sürekli yeniden üretmek, tek tek sedir ağaçlarından bir orman yaratmak saf duygu ve hayallerle mümkün değildir. Politika yapmak nasıl bir sanatsa, örgüt politikası da ona bağlı olarak ayrı bir sanattır. Biz bir örgüt biliminden söz ederiz. Örgütlenmek,

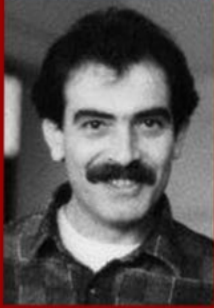
savaşmak, her savaşım koşullarında sadece ayakta kalmak değil sınıf düşmanına karşı etkili bir darbe vuracak nitelikte olabilmek, toplantı, eylem, miting örgütlemekten, dernekçilik ve legal parti lokali kurma becerisinden çok farklı bir nitelik ve anlayış gerektirir.

Bütün bu görüşlerimizi saklı tutarak bu girişimin başarılı olmasını isteriz. Bunu dışarıdan bakarak ve izleyerek söyleyebiliyoruz. Bu görüşlerimizi dile getirmemizin nedeni de bu anlayışımıza dayanıyor. Günlük yaşamda kişiler arası ilişkilerde "seni sevdiğim için sana kızıyorum, eğer seni sevmesem umurumda dahi olmazsın" nitelemesi çerçevesinde değerlendirmek gerekir bu yaklaşımımızı.

Bu yazımızda konunun örgütleniş biçimine ilişkin görüşlerimizi kaleme aldık. İçerik konusuna fazla girmedik. Asıl önemlisi "Biz Sosyalist İktidarcıyız" yazılarını unutup stratejik yönelimlerini HTKP olarak "Devrimci Cumhuriyet" söylemine indirgeyen, yani açıkça söylemek gerekirse utangaçça Demokratik Devrim stratejisine dönüştüren anlayışı ve HTKP için yürütülen söz konusu Program tartışmasından "yeni" TİP Programı üreten anlayışı değerlendirmek gerekecektir. Hem "Gel Kardeşim" demek, yeni kurulan partiyi sanki birlikte şekillendiriyor görüntüsü vermek, hem de "HTKP mutfağında pişen yemeği gel TİP'li olarak birlikte yiyeelim" demek ne kadar ilkeli bir yaklaşımdır? Bu konu başka bir yazımızın konusu olsun diyelim ve bu yazımıza burada son verelim.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 10 Nisan 2018 Tarihli Açıklaması

TKP, BİR SAVAŞ ERİNİ RAİF TÜRKMEN'İ (EROL YOLDAŞ) YİTİRDİ...

**TKP, BİR SAVAŞ ERİNİ
RAİF TÜRKMEN'İ (EROL YOLDAŞ)
YİTİRDİ...**

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
www.turkiyekomunistpartisi.org

Erol yoldaş 10 Nisan 2018 salı günü sabah saatlerinde yaşadığı Marmaris'in Selimiye köyünde ani bir kalp krizi sonucu yaşama veda etti.

Erol yoldaş 1 Şubat 1950 tarihinde Trabzon'un Akçaabat ilçesinde dünyaya geldi. Yoksul bir ailenin çocuğu olarak çocuk denemek yaşta İstanbul'a göç etti. Öğrenimini tamamlayamayıp İstanbul'un Gedikpaşa semtinde kunduracı çırağı olarak işe başladı. Kunduracılığı çekirdekten yetişerek öğrendi. Yetmişli yıllarda F.Almanya'ya gitme fırsatını değerlendirerek göçmen işçi olarak Münih kentine gitti. Münih'te fabrika işçiliği döneminde önce ATTF, daha sonra ise TKP ile tanıştı. Münih parti örgütünde farklı görevlerde bulundu, semt ve il sekreterliği görevlerini yürüttü. 12 Eylül 1980 askersel faşist darbesini Sofya'da parti okulunda karşıladı. Parti okulu dönüşünde üstlendiği yeni görev doğrultusunda işçi yatağı, maden ocakları ve çelik fabrikaları bölgesi olan Ruhr Havzası'na taşındı. Ruhr'da Parti Bölge Komitesi sekreterliği yaptı. 1983 V.Kongre sonrası Federal Almanya Yöre Komitesi'nde görev aldı. Partimizin likidasyon girişimine kadar bu görevini sürdürdü.

Erol yoldaş öğrenimini yarıda kesmesine rağmen, kendisini Marksizm-Leninizm bilimi doğrultusunda çok iyi yetiştirmiş ve kendini sürekli yenileyen bir yoldaşımızdı. Yorulmak bilmez bir azimle parti çalışmalarını sürdürüyordu. SBKP'nin Perestroyka ve Glasnost çizgisini önce ilan edildiği biçimi ile Sosyalizm'in geleceği için bir gereklilik olarak savundu, fakat demokratik merkezîyetçi işleyişin yerine ademi merkezîyetçiliğin geliştirilmesi ve "demokrasi" adına anti-komünist, anti-sovyet söylemlerin yaygınlaşmasına karşı çıktı. Erol yoldaş yeni tipte Leninci Parti ilkelerinin ve Proletarya Diktatörlüğü'nün ateşli bir savunucusuydu. 1988 yılında "yenilenme" çizgisine eleştirel yaklaşan, süreklilik ve ilkelere bağlı olarak devrimci bir yenilenme politikasını savunan bir grup yoldaşı ile birlikte Moskova'da SBKP MK Marksizm-Leninizm Enstitüsünde yoğun tartışmalarını yaşadığı çalışmaya katıldı.

Sovyetler Birliği'nin 90'lı yılların başında karşı devrime maruz

kalacağını ve ihanet politikalarının Dünya Sosyalist Sistemi devletlerine kadar bu kadar imha edici bir rol oynayabileceğini partimizin dürüst, namuslu ve inançlı kadrolarının hiç birisi tahmin etmiyordu. Bu nedenle Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin, Nikaragua Halk Cumhuriyeti'nin, ve Afganistan Halk Cumhuriyeti'nin "satışı" Erol yoldaşın ölünceye değin affedemediği olaylar olmuştur. Romanya Devlet Başkanı ve Romanya Komünist Partisi Birinci Sekreteri Nikolay Çavuşesku'nun dünyanın gözü ve Sovyet yönetiminin sessizliği içinde kurşuna dizilebilmesi Erol yoldaş için bardağı taşıran damla oldu. Bilimsel olarak inandığı, uğrunda her tür fedakarlığı göze alarak savaştığı idelerin bu kadar kolay satılmasını kabullenemedi. Bu nedenden dolayı yoldaşları ile ilişkilerini korumasına rağmen uzun yıllar aktif politik mücadelenin dışında küskün kaldı. Olanakları çerçevesinde partimizin çalışmalarını destekledi. Ancak parti yönetimimizde ihanet edenleri geçmişe olan saygısını yitirmemesine rağmen hiç bir zaman affetmedi.

Erol yoldaş, son yıllarda HDP'nin kurulması sonrasında HDP çalışmalarını destekledi ve eylemlerinde yer aldı. Partimizin yayınlarını yakından izledi, görüşlerini ilettiler, Program ve Tüzük tartışmalarına katkılarını yaptı.

Erol yoldaş Mustafa Suphi Vakfı'nın kuruluşunu heyecanla selamlayan ve bu nitelikte bir çalışmaya ihtiyaç olduğuna inanan bir yoldaşımızdı.

Erol yoldaş, sağlık nedenleriyle yaşamının son yıllarını Marmaris'in Selimiye köyünde mütevazî evinde geçirdi. Yardımseverliği ve dayanışma bilinci nedeniyle kısa zamanda komşuları ve çevre halkı tarafından sevilen bir insan oldu. Onlarla memleket meselelerini tartışmaya ve düşüncelerini aktarmaya devam etti.

Erol yoldaş için cenaze merasimi düzenlenmeyecek. Kendi vasiyeti ve sağlığında noter huzurunda yaptığı anlaşma neticesinde Erol yoldaşın organları ihtiyaç sahiplerine bağışlanacak ve bedeni Üniversite öğrencilerinin eğitim amaçlı değerlendirmesine sunulacak. Partimiz ve yoldaşları kendisi için anma toplantıları düzenleyecek, sevenlerinin, dostlarının ve yoldaşlarının bir araya gelmesi sağlanacaktır.

Karadeniz'in bağrından çıkan, Türkiye Komünist Partisi saflarında yetişen ve gelişen, tok sesiyle Ege türkülerine can katan, çalışkan, disiplinli, ilkeli ve herkesin sevdiği emektar yoldaşımızı uğurlarken, Marksizm-Leninizm'e ve onun Türkiye'deki müfrezesi Türkiye Komünist Partisi'ne bu kadar inançla bağlı olduğu için birçok yoldaşına küskün giden Erol yoldaşımızın uğruna yıllarca aktif mücadele ettiği idelerin, genç kuşak komünistler tarafından gerçekleştirilmesinin O'nun anısını yaşatmanın en iyi yolu olduğunu belirtiyoruz. Erol yoldaşımızın anısı partimizin savaşımına yol gösterecektir.

Ailesine, akraba ve yakınlarına, komşularına, arkadaşlarına, dostlarına, yoldaşlarına en içten taziye duygularımızı iletiyor, yoldaşlar sağolsun diyoruz.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
10 Nisan 2018